

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 382/06-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. N., K., G. N., K., I. N., K., K. B., K., V. J., K. a Z. J., K., ktorou namietali priet'ahy v súdnom konaní postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 16 C 402/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. N., G. N., I. N., K. B., V. J. a Z. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2006 doručená sťažnosť L. N., K. (ďalej aj „sťažovateľ v 1. rade“), G. N., K. (ďalej aj „sťažovateľka v 2. rade“), I. N., K. (ďalej aj „sťažovateľka v 3. rade“), K. B., K. (ďalej aj „sťažovateľ v 4. rade“), V. J., K. (ďalej aj „sťažovateľ v 5. rade“) a Z. J., K. (ďalej aj „sťažovateľka v 6. rade“; súhrnne „sťažovatelia“), ktorou namietali priet'ahy v súdnom konaní postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 16 C 402/04.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že 10. decembra 2003 podali žalobu Okresnému súdu Košice I ako občania poškodení činnosťou nebankového subjektu N., K. Predmetná vec bola následne pridelená okresnému súdu, ktorý však vo veci nekonal. Sťažovatelia podali sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 9. júna 2006 uviedol, že sťažnosť považuje za dôvodnú.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd porušil ich základné práva podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pričom sťažnosť smeruje aj proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo spravodlivosti“) a Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“). Sťažovatelia žiadajú „*finančné odškodnenie*“ v sume 2 845 000 Sk.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené najmä v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti sťažovateľov nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľov pred ústavným súdom podľa ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V podaní sťažovateľov nebol presne a jednoznačne formulovaný petit (ako porušovateľ bol uvedený okresný súd, pričom v nasledujúcom odseku podania bolo uvedené, že sťažnosť smeruje aj proti ministerstvu spravodlivosti a ministerstvu financií), nebolo uvedené ani porušenie konkrétnych základných práv alebo slobôd podľa ústavy alebo iných právnych dokumentov, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Ústavný súd výzvami zo 6. októbra 2006 (doručenými sťažovateľom v 1., 2. a 4. rade podľa doručeníek 18. októbra 2006, sťažovateľke v 3. rade – 26. októbra 2006, sťažovateľovi v 5. rade – 20. októbra 2006 a sťažovateľke v 6. rade - 23. októbra 2006) upozornil sťažovateľov na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania

pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že ich sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovatelia boli vyzvaní, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy doplnili svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ku každej výzve bolo zároveň pripojené tlačivo – potvrdenie o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch, aby ústavný súd mohol posúdiť prípadné ustanovenie právneho zástupcu v prípade zistenia nepriaznivých majetkových pomerov jednotlivých sťažovateľov.

Sťažovateľ v 1. rade v mene ostatných sťažovateľov doručil ústavnému súdu 3. novembra 2006 *„odpoveď na výzvu na odstránenie nedostatkov podania“*, v ktorej uviedol, že *„... je irelevantné, či nepríslušné požadovať od nás ako navrhovateľov vyplňovanie a potvrdzovanie tlačív o osobných, zárobkových a majetkových pomeroch. Týmto naším vyjasnením dúfame, že sme plne objasnili Vaše námietky, či odvolávania sa na § 20 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.“*. Sťažovatelia k predmetnej odpovedi nepripojili ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanoveniach § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (napr. konania sp. zn. III. ÚS 102/01, III. ÚS 311/05) uvádza, že povinnosť právneho zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom sa vzťahuje na všetkých účastníkov konania. Nepriaznivé osobné, majetkové a zárobné pomery navrhovateľa je možné preklenúť ustanovením právneho zástupcu, nevyhnutnou podmienkou je však predloženie tlačiva o osobných, majetkových a zárobných pomeroch, aby bolo možné žiadosť posúdiť.

Sťažovatelia aj napriek výzve ústavného súdu zo 6. októbra 2006 nedostatky sťažnosti neodstránili (nepredložili splnomocnenie pre advokáta alebo vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobných pomeroch), hoci boli na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornení. Ústavná sťažnosť v súčasnosti nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, a ak by sa sťažovatelia v budúcnosti obrátili na ústavný súd, tak ich musí spĺňať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006